

satte. Naar denne nemlig bestemmer, at Halvdelen af Beløbet skal fordeles efter Kommunernes Marketal, en Fjerdedel efter deres Folkemængde og en Fjerdedel efter Lagtingets Skøn, er der herved tillagt Marketallet en større Vægt, end der ifølge det ovenanførte nu bør tilkomme det. De Kommuner, som nu have den største Skatteevne, ere gennemsnitlig ikke de, i hvilke der er størst Marketal; snarere er det dem, der have størst Folkemængde, idet de med Skibsfiskeriets Opkomst forandrede Forhold have medført, at Folkemængden ved de større Handelspladser, til hvilke Fiskeriet og de dertil hørende Hovedpersoner nærmest er knyttet, er vokset langt stærkere end Gennemsnitstilvæksten i Amtet, og denne Bevægelse, der er naturligt betinget af de ændrede Erhvervsforhold, maa utvivlsomt antages at ville fortsætte sig. Under disse Omstæn-

digheder er det fundet rigtigst at foreslaa, at der tillægges Marketallet og Folke- mængden lige Vægt ved Fordelingen, men at der af Hensyn til den større Bevægelighed i Erhvervsforholdene gives Lagtingets Skøn en noget større Rækkevidde end tidligere. Det samlede paa Kommunerne udskrevne Skattebeløb er derfor foreslaaet fordelt med en Trediedel efter Marke- tallet, en Trediedel efter Folkemængden og en Trediedel efter Lagtingets Skøn. Bestemmelsen i Loven af 1880, hvorefter det Kommunerne paalignede Beløb udredes af disse paa samme Maade som deres øvrige Udgifter, er bibeholdt, hvorved det vil staa i de enkelte Kommuners Magt — under Lagtingets Approbation, jfr. Landkommunalloven af 28. Februar 1872 § 22 — at tage de fornødne Hensyn ved Fordelingen inden for Kommunen paa Marketallet og paa Formue og Lejlighed.